

ORGANIZATIONAL

VS.

ORGANIC

BY FRANK VIOLA

Oräknerliga evangeliska och framstående kyrkor har följande mening i sina missionsförklaringar: "Församlingen är en organism, inte en organisation", eller ord med samma betydelse. Men vad betyder det egentligen och hur ser en församling ut som både tror på och tillämpar "församlingen som organism"?

Jag har talat mycket om det här under de senaste åren och i min bok *Reimagining Church: Pursuing the Dream of Organic Christianity*, men vad jag tror folk ofta vill ha är praktiska exempel på det här – på skillnaden mellan en organisk församling och en organisatorisk församling. Här skulle jag vilja analysera några nyckeldistinktioner mellan en församling som verkar i enlighet med sin organiska natur och sina organiska instinkter (à la "ett organiskt uttryck av församlingen") och en församling som verkar främst som en institutionell organisation (à la en "institutionell" eller "organiserad" församling).

Innan vi fördjupar oss i skillnaderna, så låt mig påpeka att termen "organisk församling" är på modet just nu. I det hänseendet är det populärt för alla möjliga olika typer av församlingar att använda den här termen för att beskriva sig själva. Den är inte olik termen "missionerande församling". Både "missionerande" och "organisk" är formbara ord. De formas på olika sätt av olika författare. Ibland på mycket olika sätt.

Med det sagt, så är upplevelsen av Kristi Kropp organisk. Det vill säga den kommer av liv... Guds liv, snarare än genom mänskliga organisatoriska metoder.

Helt klart så var församlingen vi läser om i Nya testamentet "organisk". Det vill säga, den var född ur och upprätthållen av andligt liv istället för att vara konstruerad av mänskliga institutioner. För att använda en illustration, så skulle en laboratorieframställd apelsin inte vara organisk. Men om jag planterade ett apelsinfrö i marken och det gav upphov till ett apelsinträd, så skulle trädet vara organiskt.

För att uttrycka det generellt, så är skillnaderna mellan en organiserad församling och en organisk församling skillnaden mellan att stå framför en fläkt och satt stå utomhus en blåsig dag. Det är skillnaden mellan General Motors och ett grönsaksland.

ATT URSKILJA SKILLNADERNA

För att bli mer specifika, så låt oss urskilja några av de huvudsakliga skillnaderna mellan ett organsikt uttryck av församlingen och en organiserad (eller institutionell) form av Församlingen:

ORGANISERADE FÖRSAMLINGAR

- + Församlingens form föregår församlingens liv. Därför börjar församlingen med prästerskap, personal, program, ritualer etc.
- + Upprätthållen av en professionell präst eller pastor.
- + Prästerskapet försöker stimulera lekmännen.
- + Begränsar många av de andliga funktionerna till de ordinerade.
- + Gör större delen av medlemmarna passiva under gudstjänsterna.
- + Medlemmarna associerar församlingen med en byggnad, ett samfund, eller en religiös gudstjänst (vanligtvis söndag morgon).
- + Enade runt en gemensam samling traditioner och läror.
- + Upprätthålls av program.
- + Är i behov av pengar för att överleva – deras huvudsakliga utgifter kommer från under håll av byggnader och löner åt präster/anställda.
- + Ledarskapet är hierarkiskt.
- + Besluten tas av prästerskapet eller en speciellt utvald ”styrelse”.

ORGANISKA FÖRSAMLINGAR

- + Församlingens form följer församlingens liv – precis som den mänskliga kroppens form uppstår ur människans liv.
- + Det finns ingen präst eller professionell pastor.
- + Erkänner inte någon separat klass (lekmän).
- + Erkänner alla medlemmar som verkande präster.
- + Tillåter och uppmuntrar alla kristna att verka i församlingens möten.
- + Bekräftar att människorna inte går till kyrkan; de (tillsammans) är kyrkan. Det handlar inte om att vara ”teologiskt korrekt”. Det är vad medlemmarna faktiskt upplever.
- + Enade endast kring Kristus. Det finns inget annat test för att få vara med i gemenskapen.
- + Upprätthålls av relationer baserade på Jesus Kristus.
- + Är inte beroende av en byggnad. Det finns inga prästlöner. Resurserna spenderas på ”de fatiga ibland er” och arbete utanför närområdet.
- + Ledarskapet kommer från hela kroppen. Församlingsplanterare utrustar församlingen till en början, äldste (när de framträder) vakar över församlingen tillsammans.
- + Besluten fattas gemensamt genom konsensus.

ORGANISERADE FÖRSAMLINGAR

- + Pastorn är församlingens ledare och betjänar församlingen.
- + Det är ett starkt fokus på hur många som besöker gudstjänsterna, på underhåll av byggnaden och på att öka de ekonomiska resurserna, vad Dallas Willard kallar för ABC (attendance, buildings, cash).
- + Församlingen gör i grund och botten samma sak vecka efter vecka, månad efter månad, år efter år. Den är låst i en ritual.
- + Gåvor ses som ämbeten och människor sätts i dessa ämbeten från första början.
- + Det är vanligt att medlemmarna inte känner varandra särskilt väl och bara ser varandra på gudstjänster som är en gång i veckan.

ORGANISKA FÖRSAMLINGAR

- + Herdarna är i plural. De är utrustade människor som tar hand om flocken.
- + Fokuset är på att söka Jesus Kristus tillsammans i en gemenskap ansikte mot ansikte. Allt annat utgår från det.
- + Församlingen går igenom årstider. Den är inte låst i en ritual.
- + Gåvor ses inte som ämbeten, utan som funktioner. De framträder naturligt och organiskt efterhand. De kommer upp ur jorden och ges vanligtvis ingen titel.
- + Det är en sammansvetsad gemenskap. Medlemmarna är som en familj för varandra. De lever ett delat liv i Kristus.

PÅ VÄG MOT ETT ORGANISKT FÖRSAMLINGSLIV

Låt oss titta närmare på Församlingens organiska natur.

Alla livsformer har ett DNA – en genetisk kod. DNA ger varje livsform ett specifikt uttryck. Till exempel så är instruktionerna för att bygga din fysiska kropp kodade i ditt DNA. Ditt DNA bestämmer till stor del dina fysiska och psykiska egenskaper.

Eftersom Församlingen är organisk, så har den också ett DNA – ett andligt DNA. Var upptäcker vi Församlingens DNA? Jag vill påstå att vi kan lära oss mycket om det genom att se in i Gud själv.

Vi kristna är unika i att proklamera en treenig Gud. Med orden ur den Athanasiska trosbekännelsen: ”Fadern är Gud, Sonen är Gud och den Helige Anden är Gud, men ändå finns det inte tre gudar, utan en Gud”.

Gudomen är en gemenskap av tre, eller en ”Treenighet”.

Skriften målar den mångfacetterade relationen mellan Fader, Son och Ande med det rikaste och djupaste språk man kan tänka sig. Inom den treenige Guden upptäcker vi äkta gemenskap – ett evigt, kompletterande och ömsesidigt utbyte av gudomligt liv, gudomlig kärlek och gudomlig gemenskap.

Otroligt nog så har denna samma relation blivit överflyttad från den gudomliga tonarten till den mänskliga tonarten. Den har flyttat från den evige Guden i det himmelska till församlingen på jorden, Kristi Kropp.

En vanlig fråga jag får är: ”Visst, kyrkan är organisk, men den måste väl ha organisation, eller hur?”

Mitt svar är att detta är fel fråga. Varje livsform har ett uttryck eller en form. Och den har

alltid förutsägbara sätt som den betar sig på. Din fysiska kropp är en organisk entitet, men den har uppenbarligen en form. Och det finns en viss organisation inom den formen. Men den viktiga frågan är: ”varifrån får organismen sin form?”

Är formen organisk — inneboende i dess liv och natur — eller är den pålagd utifrån?

Eftersom Församlingen är organisk så har den ett naturligt uttryck. Precis som den fysiska kroppen har. Därmed så kommer en grupp kristna, när de följer sitt andliga DNA, att samlas på ett sådant sätt som stämmer överrens med den treenige Gudens DNA—för de äger samma liv som Gud själv äger.

Följaktligen så kännetecknas församlingens DNA utav samma karaktärsdrag som vi finner i den treenige Guden — ömsesidig kärlek, ömsesidig gemenskap, ömsesidigt beroende, ömsesidig underkastelse, ömsesidigt tjänande och gemenskap ansikte mot ansikte.

Samtidigt som Evangeliets frö naturligt kommer att ge just de här egenskaperna, så kan deras uttryck se lite olika ut från kultur till kultur. Till exempel så planterade jag en gång en organisk församling i Chile. Sångerna de skrev, sättet de samspelade med varandra på, hur de satt, vad de gjorde med sina barn, allt det såg annorlunda ut jämfört med organiska församlingar födda i Europa och USA.

“Därmed så kommer en grupp kristna, när de följer sitt andliga DNA, att samlas på ett sådant sätt som stämmer överrens med den treenige Gudens DNA.”

Men ändå fanns alla samma grundläggande egenskaper som bor i församlingens DNA där. Aldrig skapade någon av dessa församlingar ett prästerskapssystem, en ensam pastor, en hierarkisk ledarskapsstruktur eller en gudstjänstordning som gjorde majoriteten av medlemmarna passiva.

I naturen finns en blommande buske som kallas storbladig hortensia. Om du tar fröet från den busken och planterar den i jorden i Indiana, så kommer den att ge rosa blommor när den blommar. Men om du tar precis samma frö och planterar det i Brasilien eller Polen, så kommer den att ge blå blommor. Det är till och med så intressant att om du tar samma frö och planterar det i ytterligare en typ av jord, så kommer den att ge lila blommor.

Den storbladiga hortensian kommer däremot aldrig att ge törntaggar. Den kommer aldrig att bära äpplen. Och den kommer aldrig att växa sig hög som en tall. Varför? Eftersom dessa egenskaper inte finns i fröets DNA. På samma sätt så kommer Jesu församling — när den planteras på rätt sätt och lämnas på egen hand, utan mänsklig kontroll och institutionell inblandning — att få vissa egenskaper tack vare sitt DNA. Likt den storbladiga hortensian så kan församlingen se olika ut från kultur till kultur, men den kommer att ha samma grundläggande uttryck på alla ställen där den tillåts att frodas.

FRANK VIOLA är författare till flertalet böcker om det djupare kristna livet och radikal församlingsreformation, däribland "Reimagining Church", "Pagan Christianity", och den nya titeln "From Eternity to Here" som utforskar Guds eviga syftes uppenbarande drama (det stora uppdraget). Kolla in hans webbplats www.FrankViola.com som har många kostnadsfria resurser.